

[Ib Nørlund]

jeg vil også gøre opmærksom på, at man fra svensk side vil have let ved at besvare danske formaninger med hensyn til forurening med erindringer om, hvordan danske virksomheder opretter uforsvarlige giftforetagender på svensk område, som tilfældet var i Teckomatorp.

Jeg tror, at forslagsstillerne ved nærmere overvejelse nok vil komme til det resultat, at selve formuleringen af forslaget ikke er den mest vellykkede, men jeg synes alligevel, der er grund til at fremhæve de fælles interesser, som den svenske og den danske befolkning må have i en ordning, som giver garantier for sikkerhed i et område, som i lige omfang og i lige grad omfatter så store byer som København og Malmø. Derfor må det være rigtigt at få alle oplysninger, undersøgelser, dokumentationer og vurderinger på bordet. Jeg ved ikke, om vejen ad Nordisk Råd kan have virkning – for en gang skyld, havde jeg nær sagt – men jeg vil tilsige forslaget en åben og saglig udvalgsbehandling.

Arne Bjerregaard (KrF):

Der synes i den standende debat at være meget hysteri og specielt i den almindelige modstand mod atomkraftværker. De voldsomme ordflomme, de velorganiserede skrækkampagner og de fanatiske angreb på denne energiform og nu specielt på Barsebäckværket kan overhovedet ikke begrundes i saglige, videnskabelige undersøgelser. Selv om man tager de mest emotionelle undersøgelser som dem i OOA med, er der ikke nogen reel baggrund for modstand. Thi ved en hvilken som helst opstilling, grafisk, hypotetisk, ved konsekvensberegninger, eller hvad man vil, af mulige ofre i et bestemt tidsforløb vil det i al sin klarhed stå frem, at selv vindmøller vil kræve flere ofre. Al energi har sin pris, men jeg synes, man skal sætte tingene på deres rette plads.

Hvis vi tager risikoen ud fra videnskabelige undersøgelser ved det værst tænkelige uheld for Barsebäckværket, vil uheldsmuligheden ved en gennemsnitsberegning være 1:30 millioner. Det er der ikke mange der vover at anfægte. Ved andre beregninger i samfundet, hvor forholdet er 1:30 millioner, vil vi sige, at uheldsrisikoen er lig nul. Men hvis man siger, at der er 20.000 ofre i København over en periode på 30 år, giver det

ét dødsfald pr. 1.500 år. Det kan man så prøve at sammenligne med dødsfald ved at gå over gaden i København. Hvis vi tager statistikken og sammenholder den med det værst tænkelige atomkraftuheld, vil forholdet være sådan, at dødsfald som følge af Barsebäckuheld vil være som 1:30.000 i forhold til dødsfald ved at gå over gaden i København. Hvis man regner med, der skulle være 200.000 dødsfald ved det værst tænkelige uheld ved Barsebäck, vil det være 3.000 gange værre at gå over gaden i København i dag. Sådan er de nøgne kendsgerninger.

Selvfølgerlig kunne jeg have lyst til her – det har jeg desværre ikke tid til – at fremføre nogle samfundspolitiske, nogle befolkningsmæssige og nogle psykologiske betragtninger, som er en væsentlig baggrund for denne skrækkampagne, som man fører, men jeg skal nøjes med at fremføre, at skrækkampagnen kan have politisk baggrund. Jeg tror det bare ikke rigtig. Jeg tror snarere, det er en frygt, som mennesker har erhvervet sig på baggrund af materialismens klare mangel på livsanskuelse. Da man ikke længere har noget at kæmpe for, må man vælge noget at kæmpe imod, og så vælger man selvfølgelig noget, som man har mulighed for at få folk til at gå med på, og noget, som kan tilfredsstille én selv, fordi man derved føler, at man realiserer en humanitet og medmenneskelighed, som man føler spærret inde bag materialismens kolde samfundsanskuelse og måske også bag sin egen selvoptagethed og sin egen trang til at realisere sig selv, hvilket jo er inde i tiden. Der er altså noget følelsesmæssigt, der er noget psykologisk i modstanden. Der er ikke nogen reel videnskabelig baggrund for denne modstand mod atomkraftværker, men selvfølgelig ved at føre historien frem og henvise til atombomber kan man i befolkningen skabe en angst, nej, jeg vil hellere sige en frygt, da angst hører ånden til, for, hvad der kan vederfares den ved at gennemføre sligt.

Jeg må altså sige, at ud fra denne tidens fremmedgjorthedskompenserende adfærd, hvis man må sige det sådan, som selvfølgelig er psykologisk bestemt, kan man godt forstå modstanden, og så kan man godt forstå dette forslag, men hvis man sagligt skal vurdere det, og hvis man skal konsekvensberegne uheldsforløbet, må jeg sige, at et sligt forslag er hinsides al respekt for almindelig hæder-